पवित्रः परमो वह्निः [10]पवित्रं चामलं जलं ।
पवित्रं भारतं वर्षं तीर्थं यत्तुलसीदलं ॥ २१ ॥
पुनाति लीलयैतानि शुद्धः कृष्णपरायणः ।
उपस्पर्शञ्च भक्तस्याप्येते वाञ्छन्ति सादरं ॥ २२ ॥
भक्तस्य पादरजसा सद्यः पूता वसुन्धरा ।
न हि पूतस्त्रिभुवने श्रीकृष्णसेवकात् परः ॥ २३ ॥
शालग्रामशिलाचक्रे करोति [11]कृष्णपूजनं ।
तत्पादोदकनैवेद्यं नित्यं भुंक्ते च यः पुमान् ॥ २४ ॥
स वैष्णवो महापूतस्तन्मन्त्रोपासकः शुचिः ।
पुनाति पुंसां शतकं जन्ममात्रात् सबान्धवं ॥ २५ ॥
वत्स श्लोकस्यैकपादं व्याख्यातञ्च यथागमं ।
व्याख्यां करोम्यन्यपादं यथाज्ञानं निशामय ॥ २६ ॥
नाराधितो यदि हरिर्येन पुंसाधमेन च ।
किं तस्य तपसा व्यर्थं निष्फलं तत्परिश्रमं ॥ २७ ॥
व्रतान्येव हि दानानि तपांस्यनशनानि च ।
वेदोपयुक्ता यज्ञाश्च कर्माणि च शुभानि च ॥
न निष्पुनात्यभक्तञ्च सुराकुम्भमिवापगा ॥ २८ ॥
अभक्तस्पर्शमात्रेण तीर्थानि कम्पितानि च ।
अभक्तभारदुःखेन कम्पिता सा वसुन्धरा ॥ २९ ॥
श्लोकार्धं कथितं वत्स किञ्चिदेव यथागमं ।

---

[10] सुपवित्रं जलन्तथा Pa.

[11] विष्णु Pa.